

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: N.V.H.**, nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, v České republice bytem ..., **zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8**, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2017, čj. MV-6872-4/SO-2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2017, čj. MV-6872-4/SO-2017 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*), ze dne 13.12.2016, čj. OAM-9418-30/TP-2015 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*).

II. Důvody žaloby

Ad 1. žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaná založila rozhodnutí na argumentu, že žalobce údajně v žádosti deklaroval, že nechce skutečně plnit účel pobytu, kterým je studium, a z toho dovozuje, že pokud žalobce ukončí studium ve Vietnamu a nebude studovat na území České republiky, nebude nadále splňovat podmínky statutu nezaopatřené osoby. Tyto skutkové závěry však nejsou správné a nemají oporu ve spisové dokumentaci. Domněnka žalované, že žalobce nemíní na území ČR studovat, je dovozována z následujících skutečností. Žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny, přestože měl stanoven termín na podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem studia. Žalobce odůvodnil již v řízení před prvostupňovým správním orgánem tento svůj postup nesporným faktem, který je soudu z jeho vlastní činnosti rovněž znám, a sice že objednání na termín podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem studia je fakticky nemožný a dlouhodobě nedosažitelný. Žalobce tuto skutečnost uváděl od počátku řízení a před správním orgánem ničeho netajil. Žalobce však v žádosti a ani v průběhu řízení o žádosti neuvedl, že by nehodlal na území ČR studovat. Tento závěr žalované je spekulativní a ničím nepodložený. Žalovaná tak nemůže dovozovat, že žalobce nebude při realizaci povolení k trvalému pobytu splňovat podmínku nezaopatřenosti.

Ad 2. žalobce namítal, že žalovaná zjevně, s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 1 žaloby, nerozhodovala dle stavu ke dni rozhodnutí. Pokud uzavírá, že žalobce je nezaopatřenou osobou, ale současně neopodstatněně předjímá, že v budoucnu touto osobou nebude, jedná se o rozhodnutí na základě domněnek žalované a spekulativních předjímání budoucího vývoje. Takové rozhodnutí nelze považovat za souladné s právním řádem ČR. Žalovaná je povinna rozhodnout na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí.

Ad 3. žalobce namítal, že se žalovaná nesprávně ztotožnila se závěry prvostupňového správního orgánu. Prvostupňový správní orgán založil zamítavé rozhodnutí na existenci závazku žalobce ke studiu ve Vietnamu, z čehož nepodloženě dovozuje, že po udělení povolení k trvalému pobytu nebude žalobce realizovat pobyt na území a nenaplní tak smysl povolení, když nebude se svým otcem sdílet společnou domácnost na území ČR, neboť bude nadále studovat na vyšší odborné škole ve Vietnamu. Takové předjímání je nepodložené a je nedovolenou spekulací. Správní orgán je povinen rozhodovat o žádosti žalobce dle skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí. Rozhodnutí není tedy možno založit na domněnkách týkajících se budoucího vývoje a budoucího rozhodování žalobce. Pokud žalobce studuje ve Vietnamu, je zcela na něm, jak v případě povolení pobytu se svým studiem naloží, zda jej zcela ukončí, přeruší, popřípadě dostuduje dálkově. Ve Vietnamu není docházka na vyšší školu povinná, tak není zřejmé, na základě čeho správní orgán dochází k závěru, že účastníkovi řízení jeho studium ve Vietnamu jakýmkoli způsobem brání ve sloučení rodiny v ČR.

Ad 4. Žalobce uváděl, že se žalovaná blíže k důvodům rozhodnutí prvostupňového správního orgánu nevyjadřuje. Dle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) je žalovaná povinna přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud by žalovaná přezkoumávala prvostupňové rozhodnutí, obsahovalo by napadené rozhodnutí hodnocení, zda je prvostupňové rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo,

v souladu s právními předpisy, obsahem napadeného rozhodnutí by tedy bylo vyjádření k jednotlivým důvodům, o něž prvostupňový správní orgán opřel své rozhodnutí. Žalovaná však v napadeném rozhodnutí pouze popsala, jak prvostupňový správní orgán rozhodl, aniž by uvedla, zda se s jeho závěry, jak skutkovými, tak právními, ztotožňuje a o co toto své ztotožnění opírá.

Ad 5. žalobce namítal, že byly hlavními body jeho odvolání následující argumenty: a) Rozhodnutí je založeno na spekulativních závěrech o budoucím vývoji, správní orgán nerozhodoval dle stavu ke dni rozhodnutí; b) Není zřejmé, na základě čeho správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že odvolateli studium ve Vietnamu brání ve sloučení rodiny na území ČR; c) Žádost žalobce se řídí Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, která neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo členským státům EU bránit cizincům ve sloučení rodiny s odůvodněním, že navštěvují v domovské zemi školu či zaměstnání. Žalobce výslovně žádal o uvedení ustanovení Směrnice, se kterým je rozhodnutí o neudělení pobytu konformní; d) V souvislosti s námitkou dle bodu c) upozorňoval žalobce na absurdnost závěru, že studium či zaměstnání v zemi původu brání cizinci v realizaci pobytu; e) Žalobce ke dni rozhodnutí splňoval veškeré požadavky pro udělení povolení k trvalému pobytu. Správnost napadeného rozhodnutí je žalovaná povinna přezkoumat v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalovaná se však k námitkám žalobce žádným způsobem nevyjádřila, vyjma vyjádření, že na žádost žalobce se nevztahuje směrnice dle výše uvedeného bodu c), nýbrž Směrnice rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Dle žalobce se žalovaná nevypořádala s námitkami žalobce, čímž založila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Upozornila, že ve formuláři žádosti o povolení k trvalému pobytu na území, v rubrice č. 28, strana 3 dole, byl vložen následující text: „*Účastník řízení se objednal v systému Visapoint k podání žádosti za účelem „studium“ pouze proto, že objednání k dlouhodobému či trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny není možné. Účastník řízení nechce skutečně plnit účel studium, usiluje touto žádostí pouze o společné soužití rodiny na území České republiky*“. Dále ze spisového materiálu nevyplývá, že žalobce prokazoval, že by měl zajištěné přijetí do jakékoliv školy na území či alespoň s nějakými školami o eventuálním přijetí již jednal. Žalobce zúžil předmět žádosti podle § 45 odst. 4 správního řádu pouze na žádost o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny. Žalovaná nepředjímala budoucí vývoj, žalobce sám vysloveně uvedl, že na území studovat nechce. Žalobce byl v době podání žádosti a v době vydání napadeného rozhodnutí zletilým nezaopatřeným dítětem. Pokud ale nechce na území studovat, nelze ho po ukončení studia ve Vietnamu v létě v roce 2017 považovat za nezaopatřenou osobu.

Žalobce poukazuje na Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, která neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo členským státům EU bránit cizincům ve sloučení rodiny s odůvodněním, že navštěvují v domovské zemi školu či zaměstnání. Žalobce výslovně žádal o uvedení ustanovení Směrnice, se kterým je rozhodnutí o neudělení

pobytu konformní, o toto žádal i v odvolání a žalovaná v napadeném rozhodnutí na toto reagovala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaná s tím vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Žalobce podal dne 28.5.2015 na Zastupitelském úřadě České republiky v Hanoji žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, podle něhož: „Povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.“

O žádosti bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím dne 12.2.2016, které bylo zrušeno rozhodnutím žalované dne 3.8.2016 a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Prvostupňový správní orgán vycházel z obsahu podané žádosti, ze které vyplývá, že se žadatel narodil ...a jeho otcem je N.V.Q., nar. ..., státní příslušník Vietnamské socialistické republiky, který má v České republice povolen trvalý pobyt od ... za účelem „ostatní“ a matkou je N.T.T., nar. ..., státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky, která má v České republice povolen dlouhodobý pobyt od ...do ... za účelem „soužití rodiny“. Uvedené je ve správním spise doloženo rodným listem žadatele a údaji z Cizineckého informačního systému. Na základě uvedených podkladů pro rozhodnutí dovodil prvostupňový správní orgán zcela správně, že je žadatel dítětem (synem) cizince s povoleným trvalým pobytem na území České republiky. Splnění pouze této podmínky však nepostačuje k naplnění důvodů § 66 odst. 1 písm. d) ZPC pro udělení trvalého pobytu žadateli. Dalšími podmínkami je, zda žadatel o povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě tohoto cizince a zda je důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.

Žalobce, narozený ..., podal žádost ..., tedy jako zletilý (20 let) mladší 26 let. Bylo proto nutno posoudit, zda je žadatel, ač zletilý, nezaopatřeným dítětem a důvodem žádosti je jeho společné soužití s otcem na území České republiky. Ve správním spise je založeno

potvrzení ze dne 1.3.2016, podle něhož žadatel studuje na Vyšší odborné stavební škole č. 1 v Hanoji, navštěvuje třídu CKX13.2 od roku 2014 do doby vydání potvrzení, a doba studia je od roku 2014 do roku 2017. Žalobce tedy byl v době podání žádosti nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným trvalým pobytem na území České republiky.

Aby mohlo být posouzeno splnění poslední podmínky pro udělení trvalého pobytu dle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, mělo by z žádosti vyplývat, že je jejím důvodem společné soužití těchto cizinců na území České republiky. Pojem „společné soužití“, jak uvedl prvostupňový správní orgán, zákon o pobytu cizinců nedefinuje, ale prvostupňový správní orgán jej správně vymezil tak, že se jedná o situaci, kdy *„rodič s dítětem na území ČR skutečně žije, tedy sdílí jednu (společnou) domácnost. Pobyt na území mimo jednu (společnou) domácnost již dle názoru správního orgánu nenaplňuje význam slov „společné soužití“. Žít společně totiž neznamená pouze sdílet společně určitý čas a prostor, ale zahrnuje také vůli takových osob vést společný život, vzájemně se podporovat, a to obvykle v důsledku existující citové vazby mezi nimi.“* Prvostupňový správní orgán zcela logicky konstatoval, že v případě žalobce ke společnému soužití s otcem na území zatím nedochází, resp. docházet nemůže, neboť žádost o povolení k trvalému pobytu byla podána v zahraničí a žalobce není oprávněn pobývat na území (alespoň ne dlouhodobě). Soud se shoduje s prvostupňovým správním orgánem, že za takové situace by mělo být v žádosti dostatečně odůvodněno jednak, že společné soužití žalobce s otcem na území bude uskutečňováno, bude-li žalobci povolení k trvalému pobytu vydáno, a jednak, že by k tomuto společnému soužití mělo dojít v přiměřené době po vydání rozhodnutí. V souvislosti s tímto svým závěrem prvostupňový správní orgán případně odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24.3.2016, čj. 52 A 106/2015-51 (*rozsudky krajských soudů rozhodujících ve správním soudnictví a Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz*), který v této souvislosti uvedl: *„Nicméně lze souhlasit s žalovaným, že by z žádosti mělo být zřejmé, že k realizaci společného soužití dojde v přiměřené době po vydání rozhodnutí (tedy že bude naplněn účel § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců), nikoliv až s odstupem několika let, např. až po dosažení zletilosti dítěte či po ukončení studia zletilého dítěte v zemi původu, tedy až v době, kdy by již podmínky stanovené § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců žadatel nesplňoval.“*

Zásadním rozporem mezi účastníky je způsob, jakým posoudil prvostupňový správní orgán splnění této podmínky § 66 odst. 1 písm. d) ZPC.

Žalobce v řízení doložil, že je studentem prezenčního studia na vyšší odborné škole v Hanoji, které by měl dokončit v roce 2017. Prvostupňový správní orgán, který o žádosti rozhodoval dne 13.12.2016, proto zcela logicky dovodil, že do té doby není možné předpokládat, že by žalobce účel trvalého pobytu, tedy společné soužití s otcem na území, naplňoval. Doložené potvrzení o studiu v cizině svědčí o tom, že by mohl začít účel požadovaného pobytového oprávnění naplňovat až po ukončení studia a v té době by již nebyl nezaopatřeným dítětem, neboť podle § 178a odst. 2 ZPC: *„Nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře. Pro účely tohoto zákona se nezaopatřeným dítětem rozumí rovněž cizinec nejdéle do 26 let věku, který nepřetržitě studuje na střední nebo vysoké škole v cizině a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nevydalo rozhodnutí o tom, že toto studium je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.“* Nezaopatřenost dítěte se proto posuzuje podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní

sociální podpoře. Za nezaopatřené dítě se podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté nejdéle do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání. Soustavnou přípravou na budoucí povolání je v případě žalobce v souladu s § 12 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře a v souladu s § 178a odst. 2 věta druhá ZPC studium na vyšší odborné škole v zemi původu žalobce.

Na základě uvedené argumentace dospěl prvostupňový správní orgán dle názoru soudu zcela logicky k závěru, že prezenční studium žalobce v zemi původu vylučuje společné soužití žalobce a jeho otce na území České republiky, jak bylo výše vymezeno, a to společné soužití i v přiměřené době, jak je předpokládáno ustálenou judikaturou o této otázce.

V té souvislosti je nutno zdůraznit, že z obsahu správního spisu a z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že prvostupňový správní orgán vycházel z tvrzení žalobce v žádosti o povolení trvalého pobytu a z podkladů, které žalobce k žádosti doložil (potvrzení o studiu). Prvostupňový správní orgán v té souvislosti zcela správně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že bylo řízení vedené o žádosti žalobce řízením vedeným na návrh žalobce (viz § 44 a násl. správního řádu), nejedná se o řízení zahájené z moci úřední, které je ovládáno zásadou vyšetřovací. Bylo proto v zájmu žadatele, aby v žádosti nejen tvrdil skutečnosti, které by objektivně vedly k závěru, že jsou v jeho případě naplněny zákonné podmínky pro vyhovění žádosti, jak jsou stanoveny v § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, ale aby tvrzené skutečnosti také prokázal, případně k jejich prokázání poskytnul správnímu orgánu součinnost. Prvostupňový správní orgán na podporu své argumentace citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.11.2009, čj. 2 As 17/2009, že *„je v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady“*. Dále z tohoto rozsudku, kde bylo rozhodováno v obdobné právní věci, citoval: *„V daném případě žalobce přiložil k žádosti potvrzení o tom, že je studentem 1. ročníku Střední odborné školy ekonomické (Ukrajina), přičemž denní studium by měl ukončit až 30.6.2017. Jelikož v žádosti nebylo tvrzeno (a prokazováno), že žalobce má např. v úmyslu studium na této škole po udělení povolení k trvalému pobytu ukončit a ve studiu pokračovat v České republice (a v odvolacím řízení již nebylo možno tento nedostatek napravit /§ 82 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpis, dále též „správní řád“, nelze vytýkat žalovanému, že dospěl k logickému závěru, že nebylo potvrzeno, že by účelem pobytu žalobce na území České republiky bylo společné soužití s matkou (jak vyžaduje § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců), neboť denní studium na Ukrajině do 30. 6. 2017 skutečně vylučuje společné soužití s matkou na území České republiky.“*

Prvostupňový správní orgán proto zcela v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. d) ZPC uzavřel, že v případě žalobce nebyly splněny všechny podmínky pro udělení trvalého pobytu žalobce podle tohoto ustanovení. Konkrétně zmínil nesplnění podmínky společného soužití žalobce s jeho otcem na území České republiky, když obsah podané žádosti svědčí o opaku, tedy o tom, že společné soužití naplňováno nebude. Se závěrem prvostupňového správního orgánu se soud na základě toho, co bylo výše uvedeno, zcela ztotožňuje. Žádost žalobce proto byla zamítnuta v souladu s § 75 odst. 1 písm. f) ZPC, podle něhož: *„Ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou*

splněny podmínky podle § 67 nebo § 68“. V daném případě nebyl v řízení potvrzen důvod uvedený v žádosti, kterým bylo společné soužití žalobce se svým otcem na území České republiky.

Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaná ztotožnila s uvedeným závěrem prvostupňového správního orgánu. Zrekapitulovala postup prvostupňového správního orgánu v daném řízení a podklady, ze kterých prvostupňový správní orgán vycházel. Doplnila, že z textu uvedeného v rubrice 28 žádosti o povolení k trvalému pobytu je žalobcem uvedeno, že se objednal k podání žádosti za účelem „studium“ pouze proto, že objednání k dlouhodobému či trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny není možné. Uvedl, že nechce plnit původně uvedený účel pobytu, kterým je studium, ale usiluje touto žádostí pouze o společné soužití rodiny na území. K tomu žalovaná uvedla, že tak žalobce zúžil předmět žádosti pouze na žádost o povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny, jak mu umožňuje § 45 odst. 4 správního řádu, podle něhož: *„Žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.“* Konstatovala, že prvostupňový správní orgán proto dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínku § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, neboť studuje v zemi původu až do poloviny roku 2017, a proto není možné jeho společné soužití s otcem na území.

K důvodům, na základě kterých prvostupňový správní orgán žádost podanou podle § 66 odst. 1 písm. d) ZPC zamítl, žalovaná doplnila, že žalobce v žádosti jasně deklaroval, že „nechce skutečně plnit účel studium“. V době podání žádosti i v době vydání prvostupňového rozhodnutí byl žalobce zletilým nezaopatřeným dítětem. Pokud ale nechce na území České republiky studovat, nelze jej po ukončení studia ve Vietnamu v roce 2017 považovat za nezaopatřenou osobu. Žalovaná zdůraznila, že žalobce jednoznačně uvedl, že na území studovat nechce, proto také prvostupňový správní orgán nepřistoupil k výsledku, který ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce navrhoval. Uvedla, že *„prvostupňový správní orgán v tomto směru neměl žádné pochybnosti o tom, že by žalobce nesplňoval podmínku nezaopatřenosti. Ze spisového materiálu nevyplývá, že odvolatel neprokazoval, že by měl zajištěné přijetí do jakékoliv školy na území či alespoň s nějakými školami o eventuálním přijetí již jednal. Komise dodává, že k podání přihlášky na některou školu na území nebo přijímací řízení na takovou školu není nutné pobývat na území, ale je možné tuto žádost podat i prostřednictvím rodičů odvolatele, kteří na území pobývají.“*

Z uvedené argumentace je zřejmé, že se žalovaná zabývala odvolacími námitkami žalobce, který obdobně jako nyní v žalobě zpochybňoval důvod, pro který nebylo žádosti vyhověno. Žalovaná odůvodnila, proč se prvostupňový správní orgán zabýval toliko posouzením podmínky stanovené v § 66 odst. 1 písm. d) ZPC, že je důvodem žádosti společné soužití žalobce jako zletilého nezaopatřeného dítěte s otcem, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Tím důvodem bylo, že žalobce zúžil předmět své žádosti a žádal o udělení trvalého pobytu podle uvedeného ustanovení z důvodu společného soužití s otcem. Prvostupňový správní orgán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které bylo doplněno uvedenou argumentací žalované v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zcela v souladu s § 66 odst. 1 písm. d) ZPC posoudily obsah žádosti žalobce a shodně dovodily, že žádosti nelze vyhovět, neboť v řízení nebyl potvrzen důvod uvedený v žádosti, kterým bylo

společné soužití žalobce se svým otcem na území České republiky. Uvedenému závěru správních orgánů obou stupňů odpovídá zamítnutí žádosti podle § 75 odst. 1 písm. f) ZPC.

Nedůvodnou je proto námitka ad 1., neboť rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu přezkoumatelná. Z odůvodnění obou rozhodnutí, která soud posuzoval jako jeden celek, jsou zřejmé důvody, pro které byla žádost žalobce zamítnuta, je zřejmé, že se žalovaná s důvody, ke kterým dospěl prvostupňový správní orgán, ztotožnila, je zřejmé, na základě jakých podkladů byl tento závěr učiněn a v neposlední řadě je zřejmé, jakými úvahami byly oba správní orgány při posuzování podkladů pro rozhodnutí a aplikaci příslušných právních norem vedeny. Účelovým je tvrzení žalobce v žalobě, že *„žalobce však v žádosti a ani v průběhu řízení o žádosti neuvedl, že by nehodlal na území ČR studovat. Tento závěr žalované je spekulativní a ničím nepodložený. Žalovaná tak nemůže dovozovat, že žalobce nebude při realizaci povolení k trvalému pobytu splňovat podmínku nezaopatřenosti.“* Jak uzavřely správní orgány obou stupňů, žalobce se v žádosti vyjádřil, že po té, kdy dostuduje ve Vietnamu, hodlá žít společně se svým otcem na území České republiky. Důvodem podání žádosti proto nebyl původně deklatrovaný účel „studium“. Prvostupňový správní orgán podrobně vysvětlil, proč nemůže být důvod uváděný žalobcem v žádosti důvodem pro udělení trvalého pobytu na území České republiky a žalovaná se s tímto závěrem ztotožnila.

Nedůvodnou je námitka ad 2. Žalobce zde tvrdí, že žalovaná zjevně s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 1 žaloby, nerozhodovala dle stavu ke dni rozhodnutí, pokud uzavírá, že žalobce je nezaopatřenou osobou, ale současně neopodstatněně předjímá, že v budoucnu touto osobou nebude, jedná se o rozhodnutí na základě domněnek žalované a spekulativních předjímání budoucího vývoje. K uvedené žalobní námitce lze pouze odkázat na to, co bylo k důvodům pro, které nebylo vyhověno žádosti žalobce, uvedeno výše. Žalovaná postupovala v odvolacím řízení v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož: *„Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.“* Proto zcela správně konstatovala v souladu s 3 správního řádu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak byl zjištěn prvostupňovým správním orgánem, se kterým se ztotožnila.

Nedůvodnou je námitka ad 3. Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno v souvislosti se studiem žalobce ve Vietnamu a současně při tomto studiu pobytem žalobce se svým otcem ve společné domácnosti na území České republiky v době tohoto studia, nelze posoudit jako důvodnou námitku žalobce, že prvostupňový správní orgán založil zamítavé rozhodnutí na existenci závazku žalobce ke studiu ve Vietnamu, z čehož nepodloženě dovozuje, že po udělení povolení k trvalému pobytu nebude žalobce realizovat pobyt na území a nenaplní tak smysl povolení, když nebude se svým otcem sdílet společnou domácnost na území ČR, neboť bude nadále studovat na vyšší odborné škole ve Vietnamu. K tomu je nutno připomenout, že prvostupňový správní orgán vycházel z tvrzení žalobce v žádosti a konstatoval, že je v případě podání žádosti na žadateli, aby uvedl všechny důvody, pro které se domnívá, že by žádosti mělo být vyhověno. Argumentace, jakou uplatňuje nyní žalobce v žalobě, však z obsahu žádosti žalobce neplyne. Nelze proto tvrdit, jak to činí žalobce, že je takové předjímání

nepodložené a je nedovolenou spekulací. Správní orgány rozhodovaly o žádosti žalobce dle skutkového stavu ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí. V odvolání žalobce netvrdil oproti žádosti nic konkrétního o svém úmyslu studovat v České republice, aby byl zachován jeho statut zletilého nezaopatřeného dítěte. Rozhodnutí tak nejsou založena na domněnkách týkajících se budoucího vývoje a budoucího rozhodování žalobce. Pokud žalobce studuje ve Vietnamu, nemůže se současně zdržovat ve společné domácnosti se svým otcem v České republice, proto mu nelze udělit trvalý pobyt tak, aby byl v souladu s § 66 odst. 1 písm. d) ZPC.

Nedůvodnou je námitka ad 4. a ad 5., neboť jak již bylo uvedeno, žalovaná rozhodovala o odvolání žalobce v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, zrekapitulovala postup prvostupňového správního orgánu, podklady, ze kterých tento vycházel, a ztotožnila se nejen s uvedeným, ale rovněž s aplikací zjištěného stavu věci na příslušná ustanovení zákona o pobytu cizinců, tj. § 66 odst. 1 písm. d) ZPC a § 75 odst. 1 písm. f) ZPC. Jednotlivé části odvolání, jak jsou uvedeny v bodě ad 5. žaloby jsou v podstatě souhrnem námitek uvedených v předchozích částech žaloby. S těmi se žalovaná vypořádala, když se podrobně zabývala odůvodněním prvostupňového rozhodnutí a ztotožnila se s prvostupňovým správním orgánem.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalované v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :   **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 30. října 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.